

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

Literary-Cultural

afgazad@gmail.com

ادبی-فرهنگی

استاد اکبر سنا

۰۷ می ۲۰۲۱

استاد اکبر سنا

باز گویم این سخن را گر چه گفتم بار ها

زبانی که امروز در ایران، افغانستان و تاجیکستان مردم به آن سخن می زنند یک زبان است که بنا بر ملحوظات سیاسی به نام های فارسی، دری و تاجیکی نامیده می شود.

سوگمندان عده ای هستند که در بین فارسی و دری فرق قابل می شوند و دری را لهجه می دانند نه زبان. که این امر باعث می شود که زبانی که در افغانستان به آن تکلم می شود به سطح یک لهجه تنزل کند و واژه های اصلی آن ایرانی گفته شده در معرض نابودی قرار گیرند.

به قرار پژوهش دانشمند فقید روس مینوریسکی این زبان که او آن را فارسی نو می خواند در شهر غزنی تشکیل یافته است.

و واقعیت انکار ناپذیر بیانگر آن است که این زبان در اواخر سده سوم هجری در غرب ایران راه یافته است. در مباحث درست نویسی که دیروز پست کردم یکی از دوستان گفته است که دری زبان نیست صفت است بدون این که بدانند که اگر دری صفت است موصوف آن چه چیز است؟ دیگری گفته است که دری لهجه است نه زبان. بدون آن که بگویند که لهجه کدام مردم است. برادر دیگری ادعا کرده است که اگر به جای فارسی دری، دری به کار برده شود زبان کوچک می شود و نمی داند که فارسی دری از اختراعات که ها است و برای کم بها دادن به دری چه کار هائی صورت می گیرد.

خلاصه این که ادبیات مانند هنر و دین مال بی صاحب است و هر کس در هر سطح و سویه ای که باشد در مورد آن می تواند قلقله کند.